

ΑΓΙΟΙ ΙΣΙΔΩΡΟΙ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2017

ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄ - ΤΕΥΧΟΣ 182

Μηνιαίο Περιοδικό του Ιερού Ναού Αγίων Ισιδώρων Λυκαβηπτού.

Διεύθυνση: Ι. Ν. Αγ. Ισιδώρων Λυκαβηπτού

Τ.Θ. 4097 / 102 10 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνο Ιερού Ναού: 210-3633282

Τηλέφωνο & Φαξ: 210-3635805

<http://www.agioi-isidoroi.gr>, e-mail: aisidor@otenet.gr

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Α/Α	ΤΙΤΛΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ.....	ΣΕΛΙΔΑ
1ο	Στα βήματα των Αγίων μας.....	4
2ο	Άγιοι γίνεσθε.....	6
3ο	Για την ανατροφή των παιδιών.....	9
4ο	Ο Άγιος Ιωάννης ο Τραπεζούντιος.....	11
5ο	Ποιος φοβάται την αριστεία Β'μέρος.....	13
6ο	Περί υγείας & ευεξίας-Βιταμίνη D.....	15
7ο	Τα νέα από την ζωή του προσκυνηματός μας.....	17
8ο	Πρόγραμμα ιερών ακολουθιών μηνός Ιουνίου.....	24
9ο	Διηγήσεις από το γεροντικό.....	26

Εικόνα εξωφύλλου: Το εσωτερικό του Σπηλαίου του Αγίου Αριστείδου στον Λυκαβηπτό

● Διευθυντής Περιοδικού: πατήρ Δημήτριος Λουπασάκης.

● Επιμέλεια Έκδοσης & Αρχισυνταξία: πατήρ Χαράλαμπος Βαρβαγιάννης

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Αρχιμανδρίτης
Ιγνάτιος Χατζηνικολάου
[Θεολόγος - τέως Λυκαβηπτός]

Κων/νος
Αρ. Δημηπρακόπουλος
[Δάσκαλος]

Ιωάννης Μάγκος
[Εκπαιδευτικός Τεχνολόγος
Ηλεκτρολόγος Μηχανικός]

Σοφία Αντωνιάδου
[Καθηγήτρια Φιλολόγος]

πατήρ Δημήτριος Καββαθής
[Καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής]

πατήρ Σπυρίδων Τάλαρης
[Μηχανικός Έργων Υποδομής]

Νικόλαος Παλιόγλου
[Γενικός Ιατρός]

Μαρία Παπαχρίστου
[Παθολόγος - Εντατικολόγος]

Πόλυ Βαριζώτη - Γαλιετανού
[Διατολόγος]

Νικόλαος Συλλυγαράκης
[Ιατρός Χειρουργός Ω.Ρ.Λ.]

Φαίη Σμιρναίου
[Φοιτήτρια Πάντειου Παν/μίου]

πατήρ Παύλος Φραγκιαδάκης
[Υπεύθυνος Ραδιοφωνικού προγράμματος]

Μαρία Μελά
[Επιμέλεια Ραδιοφωνικού προγράμματος]

Αρχείο-Φωτογραφικό υλικό:
Ιερός Ναός

ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

Πλούσια τα ελέη του Θεού στην καρδιά και στη ζωή μας, κι ας μη το αναγνωρίζουμε πολλοί. Ενα απ' αυτά, και ψυχοσωτήριο είναι οι άγιοι και οι μάρτυρες. Οι όσιοι και οι δίκαιοι “οι καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες”. Εμείς, λόγω των παθών, των αμαρτημάτων και των αδυναμιών μας, δεν έχουμε την προς Θεόν παρηρσία. Μα και η συνείδησή μας ακόμα μας τρομοκρατεί με ποια παρηρσία

θα απευθυνθούμε προς Αυτόν, και μάλιστα εκζητούντες κάτι απ' Αυτόν. Ακόμα αισθανόμαστε δυσκολία και να Τον υμνήσουμε. Και θυμόμαστε. Και ψιθυρίζουμε το Δοξαστικό του Μεγάλου Αποδείπνου, που ψάλλεται την Μεγάλη Τεσσαρακοστή: **Κύριε, ειμή τους Αγίους είχομεν πρεσβευτάς, και την αγαθότητα σου συμπαθούσαν ημίν, πώς ετολμώμεν, Σώτερ υμνήσαι σε, ον ευλογούσιν Άγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι των ψυχών ημών».**

Μεσίτες μας οι άγιοι. Πρεσβευτές μας οι άγιοι με πρώτην την Παναγίαν μας: **“Και σε μεσίτριαν έχω προς τον φιλόνηρον Θεόν”** της λέμε και στην συνέχεια την παρακαλούμε “αντιλαβού μου και ρύσαι των αιωνίων βασάνων”. Δεν μπορούμε να κάνομε χωρίς τους αγίους. Μετά δακρύων πολλές φορές τους θερμopαρακαλούμε: **“ικετεύσατε υπέρ ημών, άγιοι Απόστολοι και άγιοι πάντες, ίνα ρυσθώμεν των ανομιών υμάς γαρ θερμούς προστάτας προς τον Σωτήρα κεκτήμεθα”** (Κατανυκτικός Εσπερινός). Με το να ζούμε σε ένα κόσμο πονηρό (Α' Ιωάννου 5,19) και με το να “περκείμεθα ασθένειαν” (Εβρ. 5,2) έχουμε περισσότερη ανάγκη από την ευεργετική παρέμβαση των αγίων. Και η ζωή μας πρέπει να είναι αγιοτίμητη και αγιομίμητη. Εχοντες βοηθούς και αντιλήπτορες “νέφος μαρτύρων” (Εβρ. 12,1) να καταφεύγομε σ' αυτούς και “ων αναθεωρούντες την έκφασιν της αναστροφής μμείσθε την πίστιν” (Εβρ. 13,7). Εισερχόμενοι στην Εκκλησία του Χριστού, διά του Αγίου Βαπτίσματος, λαμβάνομε το όνομα της Παναγίας, ή κάποιου αγίου ή αγίας. Θα πρέπει ως χριστιανοί και ως αγιώνυμοι αφ' ενός να γνωρίζομε τον βίον του αγίου ή αγίας που το όνομά του φέρομε, αλλά και τον μιμούμαστε. Να ξέρομε επίσης πότε εορτάζει ο άγιος αυτός, γιατί υπάρχουν πολλοί οι οποίοι δεν ξέρουν αν υπάρχει άγιος που έχουν το όνομά του. Μάλιστα, πολλοί απ' αυτούς, λένε ότι εορτάζουν την Κυριακή των Αγίων Πάντων! Πρόκειται για μεγάλο λάθος για το οποίο δεν ευθύνονται μόνο αυτοί αλλά κι εμείς οι κληρικοί και οι θεολόγοι. Μα, αφού δεν φέρεις όνομα αγίου, πώς θέλεις να εορτάζεις μ' αυτούς, αφού το όνομά σου δεν έχει αντίστοιχο άγιο; Γνωριμία με τους αγίους. Δεήσεις για τις προς Θεόν υπέρ ημών ικεσίες τους και μίμησις των αγίων.

Δεν φθάνουν οι φιέστες, απαραίτητη και ψυχοσωτήρια η μίμησή τους. Μνήμη αγίου, μίμησις αγίου. Γνωριμία με τους αγίους, σύμφωνα ο βηματισμός μας με τη ζωή, τη μαρτυρία και το μαρτύριο των αγίων. Εχομε ανάγκη τους αγίους. Πέρα από την μεσιτεία τους προς τον φιλόθωπο Θεόν, οι άγιοι είναι και οι οδοδείκτες της ανθρώπινης πορείας μας. Γι' αυτό όχι μόνο να τους τιμάμε και να τους επικαλούμαστε, αλλά και να βαδίζομε στα βήματά τους. Και, θα ήθελα να τελειωνα το γραφτό μου αυτό με τα παρακάτω λόγια του μακαριστού Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου. Ειρηναίου Γαλανάκη: **«Πέρα και πάνω από όλους στέκουν οι σεμνοί ήρωες κι οι ασκητές της πίστεως, αυτοί που παλαίψανε και νίκησαν τον κόσμο και τον εαυτόν τους με την πίστη και την αγάπη στον Θεόν. Κι αυτοί πηγαίνουν μπροστά κι ακολουθούν τον Πρωταγωνιστή και τον Πρωτομάρτυρα του Γολγοθά. Είναι φτασμένοι στην δόξα και στην Αθανασία Του. Ας ακολουθήσομε κι εμείς οπίσω τους. Τα βήματα των αγίων σημαδεύουν τον δρόμο μας και το τραγούδι της Νίκης ευφαίνει την ψυχή μας. Η ζωή ημερώνει και το ανέσπερο φως της αιωνιότητας φαίνεται από μακριά σαν μια ωραία χαραυγή».**

*Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Θ. Χαϊζηγκοιάου
Θεολόγος, τ. Λυκειάρχης-Ιεροκήρυξ*

Ο αγαπτός σε όλους τους προσκυνητές των Αγίων Ισιδώρων π. Κωνσταντίνος

«ΑΓΙΟΙ ΓΙΝΕΣΘΕ...»

Η Εκκλησία μας έχει θεσπίσει την Κυριακή μετά την Πεντηκοστή να τιμώνται όλοι μαζί οι Άγιοι, γνωστοί και άγνωστοι. Είναι η Κυριακή «των Αγίων Πάντων». Και αυτό γιατί μετά την «κάθοδο» του Παρακλήτου, του Αγίου Πνεύματος, προβάλλονται τώρα οι καρποί Του, που δεν είναι άλλοι από τους Αγίους μας. Οι Άγιοί μας είναι το καύχημα της Εκκλησίας, είναι τα στολίδια της, είναι η δόξα της. Το αίμα, οι κόποι και οι θυσίες τους είναι η παράδοση για τα ανθρώπινα δεδομένα νίκη. Το μεγαλείο αυτό που έκανε τους δημίους να απορούν, να θαυμάζουν

και να ομολογούν την αληθινή πίστη στον Τριαδικό Θεό, ακολουθώντας τους καταδίκους στο μαρτύριο.

Κύριε ει μη τους Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, και την αγαθότητά σου συμπαθούσαν ημίν, πως ετολμώμεν Σωτήρ υμνήσαι σε...; (Μεγ. Απόδειπνο)

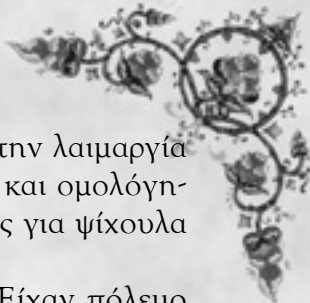
Ποιοι είναι αλήθεια οι «Άγιοι» και ποιος ο ρόλος, η θέση τους στην ζωή μας;

Όπως πληροφορούμαστε από τον παραπάνω ύμνο οι Άγιοι είναι «πρεσβευτές». Αν και απολαμβάνουν τη δόξα του Θεού δεν ξεχνούν τους αδελφούς τους και πρεσβεύουν, με την παρηγορία που έχουν στον Κύριο, για εμάς. Ο άνθρωπος γνωρίζοντας την αδυναμία, τα πάθη και την αναξιοσύνη του, παρακαλεί τον Κύριο να τον ελεήσει. Όμως καταφεύγει και στους φίλους Του. Ζητά την πρεσβεία τους. Κι εκείνοι, προτάσσοντας τα κομμένα μέλη τους, το μαρτύριό τους, τους αγώνες τους, δέονται για μας. Γιατί οι Άγιοί μας είναι τα αδέρφια μας, οι πραγματικοί μας φίλοι, που μας θέλουν κοντά τους στην μακαριότητα που ήδη εκείνοι γεύονται.

Εκείνοι δεν είναι όμως μόνο οι πρεσβευτές μας. **Εκείνοι θα είναι και οι κριτές μας.** Εκείνοι θα είναι ο έλεγχος στην τελική μας κρίση. Επειδή κι εκείνοι ως άνθρωποι πέρασαν παρόμοιες δυσκολίες.

-Μα, εγώ δεν είμαι άγιος! Δεν μπορώ να κάνω τέτοια άσκηση! Δεν μπορώ να αντέξω μαρτύρια!

-Εγώ, άνθρωπος σαν εσένα, μπόρεσα! Εσύ γιατί δεν μπορείς; Αγωνί-

σου! Πάλεψε την κακία, τον εγωισμό, την μαλθακότητα, την λαιμαργία και όλα τα ψυχοφθόρα πάθη του σώματος. Μη φοβηθείς, και ομολόγησε την πίστη στον Χριστό, σαν κι εμένα. Μην ανταλλάξεις για ψίχουλα και προσωρινές, μάταιες απολαύσεις την αιωνιότητα.

Είχαν πάθη και αδυναμίες οι Άγιοι. Είχαν ελαττώματα. Είχαν πόλεμο από τον πονηρό. Όμως αγωνίστηκαν. Έπεσαν, σηκώθηκαν, μετανόησαν, έκλαψαν και τέλος βγήκαν νικητές. Γνωστή η αμαρτία του Δαβίδ και οι συνέπειές της. Γνωστή περισσότερο όμως η μετάνοιά του. Το ίδιο και του Αγίου Αυγουστίνου. Μετάνοια που συγκλονίζει. Γνωστοί και οι διωγμοί των Μεγάλων Αγίων τριών Ιεραρχών, του Μεγάλου Βασιλείου, του Γρηγορίου του Θεολόγου και του Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Στάθηκαν απέναντι σε πανίσχυρους αυτοκράτορες και έσωσαν την Ορθοδοξία. Διώχθηκαν ανελέητα. Όμως δε λύγισαν. Είχαν περιουσίες, αξιώματα, ό,τι θα ζήλευε κάθε άνθρωπος για να ζήσει μια όμορφη και ήσυχη ζωή. Τα απαρνήθηκαν για την πίστη τους. Τα αντάλλαξαν με μαρτύρια όπως ο Άγιος Δημήτριος, η Αγία Αικατερίνη, η Αγία Βαρβάρα. Πριγκιπόπουλα με νιάτα, ομορφιά, πλούτη και όλη την ζωή μπροστά τους. Εκατομμύρια μαρτύρων και νεομαρτύρων πιο πρόσφατα. Άνθρωποι όλοι σαν κι εμάς. Δούλοι και ελεύθεροι, βασιλιάδες και φτωχοί. Στρατηγοί και στρατιώτες. Και άλλοι, διώχθηκαν και κατηγορήθηκαν όπως ο Άγιος Νεκτάριος ή άφησαν ανέσεις για να ασκηθούν και να καταπονήσουν τον εαυτό τους στις τρύπες και τις ερημίες της γης σαν τον Άγιο Αλέξιο ή τον Άγιο Αντώνιο. Άλλοι μες στον κόσμο, με την οικογένειά τους, ασκώντας το επάγγελμά τους αγίασαν με την ταπείνωση και την υπομονή.

Γιατί εκείνοι μόνο κι όχι εμείς. **Τί μας λείπει; Πίστη, προσευχή, αγωνιστικό πνεύμα.** Αυτά μας λείπουν. Θέλουμε και τον Θεό και τον κόσμο. Να ζήσουμε απολαμβάνοντας τις μικρές ή μεγαλύτερες χαρές της ζωής, ό,τι έχει δυνατότητα ο καθένας, να μη στερηθούμε κάτι, ούτε καν ως άσκηση.

Οι Άγιοι είναι η μαρτυρία πως ο δρόμος μπορεί να είναι δύσκολος, ναι, αδύνατος όμως, όχι. Γι' αυτό στέκονται μπροστά μας, δίπλα μας. Να μας ενισχύουν, να πρεσβεύουν για μας και να παίρνουμε δύναμη από το παράδειγμά τους. Η Εκκλησία μας βάζει τις μορφές τους γύρω μας στους τοίχους των ναών. Να είναι λίγο ψηλότερα από μας και να μας ενθαρρύνουν. -Ναι! Μπορείς κι εσύ! Έλα! Αγωνίσου!

Ο Χριστός δεν ήρθε στη γη για να διδάξει. Ήρθε για να γίνει τύπος, παράδειγμα. Το πρότυπο που θα ακολουθήσουμε στη ζωή μας για να ξαναβρούμε το δρόμο. Το δρόμο προς τον ουρανό. Το δρόμο προς τη θέωση. Και είναι ένας δρόμος στενός, ανηφορικός, ένα δρόμος θυσίας

και προσφοράς. Δρόμος που οδηγεί σε Γολγοθά. Όμως πίσω από το Γολγοθά κρύβεται η Ανάσταση. Αυτό το μονοπάτι πρώτος ο Κύριος βάλισε. Και πίσω του οι Άγιοι. Οι Άγιοι είναι **αυτοί που έθεσαν πρότυπο της ζωής τους τον Κύριο**. «Άγιοι γίνεσθε ότι εγώ Άγιος ειμί». (Α΄ Πέτρου α΄ 16) Προτρέπουν έτσι κι εμάς να μιμηθούμε την βιωτή τους βάζοντας τους ως πρότυπο στη ζωή μας. Πρότυπα σύμφωνα με το κυρίως «πρωτότυπο», τον Κύριό μας.

«Τιμή Αγίου, μίμηση Αγίου» λένε οι άγιοι Πατέρες. Σε αυτή τη μίμηση διευκολύνει η Εκκλησία τους πιστούς με την καθιέρωση εορτών προς τιμή τους. Καθημερινά κάποιους από αυτούς θυμόμαστε και τιμούμε. Δυστυχώς, η άθην κοινωνία μας αντικαθιστά τις εορτές των Αγίων με τα «γενέθλια» και τις «παγκόσμιες ημέρες». Εμείς οφείλουμε να μελετάμε το βίο τους και τα έργα τους. Να διδασκόμαστε και να παίρνουμε δύναμη από κείνους. Και ως βαπτισμένοι χριστιανοί να τιμούμε την εορτή και την μνήμη τους.

*Κωνσταντίνος Δημητρακόπουλος
Δάσκαλος (kdteacher@sch.gr)*

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με τον εφημέριό μας πατέρα Δημήτριο στο Ιερό των Αγίων Ισιδώρων

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

«Ουδείς εστίν ος αφήκεν οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και ένεκεν του ευαγγελίου, εάν μη λάβη εκατονταπλασίονα νυν εν τω καιρώ τούτω οικίας και αδελφούς και αδελφάς και πατέρα και μητέρα και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω αιώνι τω ερχομένω ζώήν αιώνιον». (Μκ. 10, 29-30).

Είναι αψευδής αυτός ο λόγος του Κυρίου. Σας βεβαιώνω ότι, όταν άφησα τα παιδιά μου και τα εμπιστεύτηκα στον Θεό, Εκείνος τα φρόντισε. Τα παιδιά μεγάλωσαν σωστά και νομίζω ότι εγώ δεν θα μπορούσα να τα φροντίσω τόσο καλά. Και ο Κύριος μου έδωσε εκατό φορές περισσότερα παιδιά. Μου έδωσε όλους εσάς. Μου έδωσε τις καρδιές σας διότι γνωρίζω πόσο με αγαπάτε και εγώ ανταποκρίνομαι στην αγάπη σας με τη δική μου θερμή αγάπη. Τόσο πολλά παιδιά μου έδωσε ο Θεός!...

Και τα δικά σας παιδιά πρέπει να είναι μορφωμένα. Μόνο να μην περιορίζεται η μόρφωση και η αγωγή τους στην έξωθεν σοφία, στην σοφία αυτού του κόσμου. Να μαθαίνουν ταυτόχρονα την άνωθεν σοφία και την ανώτατη αλήθεια. Να μαθαίνουν το νόμο του Θεού και τις εντολές του Χρίστου, να μαθαίνουν την ευλάβεια, πώς να έχουν πάντα την μνήμη του Θεού και την σωστή χριστιανική οδό. Μόνο τότε δεν θα χαθούν τα παιδιά σας στις οδούς της ανθρώπινης σοφίας, μόνο τότε πάνω απ' όλα θα έχουν πάντα την χριστιανική σοφία, την γνώση του Θεού. Μ' αυτό τον τρόπο λοιπόν πρέπει να διαπαιδαγωγούμε τα παιδιά μας.

Θα δώσετε λόγο ενώπιον του Θεού για τα κακά παραδείγματα πού δίνετε στα παιδιά σας, για τούς καυγάδες πού γίνονται μπροστά στα μάτια τους, για τις φλυαρίες πού ακούνε να λέτε. Αν εσείς οι ίδιοι το κάνετε αυτό τότε τα παιδιά σας τί μπορούν να μάθουν από σας;

Εξ απαλών ονύχων πρέπει να αρχίζουμε την αγωγή, διότι μόνο σε πολύ μικρή ηλικία τα παιδιά αποδέχονται με ευκολία νουθεσίες και

προτροπές. Η ψυχή τους είναι σαν το κερί μαλακή όπου κάθε δικός σας λόγος η πράξη μένουν, και τα καλά και τα άσχημα παραδείγματα, λόγος αγαθός η αισχρός.

«Μικρός βλαστός, όπου τον γέρνεις τέτοια κλίση θα πάρει, ένα καινούριο δοχείο αν θα εκπέμπει μυρωδιά η κακοσμία εξαρτάται από το με τι θα το γεμίσετε, βάζοντας μέσα είτε αρώματα είτε ακαθαρσίες» (Αγ. Τύχων του Ζαντόνσκ).

Μητέρα, το πιο αγαπημένο πρόσωπο για το παιδί, πηγή στοργής και τρυφερότητας, στέκεται προσευχόμενη μπροστά στην εικόνα του Χριστού. Το παιδί κοιτάζει τότε αυτήν και τότε την εικόνα και δεν έχει ανάγκη από μακρές εξηγήσεις για το τί σημαίνει αυτό. Να, αυτό είναι το πρώτο σιωπηλό μάθημα της θεογνωσίας. Αυτό είναι το πρώτο και το πιο σημαντικό μάθημα της ευλάβειας. Τέτοια μαθήματα μπορείτε και πρέπει πάντα να δίνετε στα παιδιά σας.

Δεν υπάρχει για την μητέρα καθήκον μεγαλύτερο και έργο ιερότερο, για το οποίο αυτή φέρει ευθύνη ενώπιον του Θεού, απ' αυτό της ανατροφής των παιδιών. Στον Θεό θα δώσετε λόγο αν αμελήσετε αυτό το έργο. Και από τώρα θ' αρχίσουν τα βάσανα σας και θα ρίχνετε πικρά δάκρυα και θα αναστενάζετε βλέποντας τα παιδιά σας.

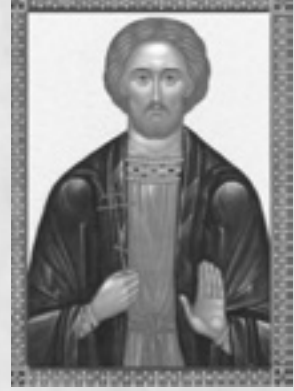
Λοιπόν, «Οράτε μη καταφρονήσετε ενός των μικρών τούτων». (Ματ. 18, 10) Να φροντίζετε τα παιδιά σας, να είστε γι' αυτούς παράδειγμα της γνήσιας χριστιανικής ζωής και η ευλογία του Κυρίου στους αιώνες των αιώνων θα είναι σ' όλους εσάς και στα παιδιά σας.

Από την πανήγυρη του Αγίου Ισιδώρου

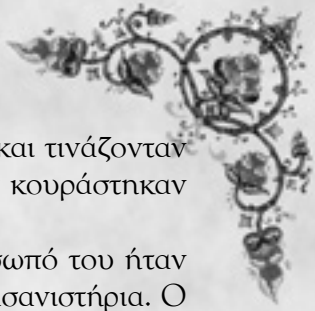
Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ

Ο Άγιος Ιωάννης, ο νεομάρτυρας, καταγόταν από την Τραπεζούντα. Ήταν άνθρωπος πολύ ευσεβής, μορφωμένος, λόγιος και επιφανής, πρόκριτος της πόλεως και ασχολείτο με το εμπόριο. Κάποτε φόρτωσε τα εμπορεύματά του σε ένα καράβι και πήγαινε να τα εμπορευθεί στις πόλεις του Εύξεινου Πόντου. Κατά την διάρκεια του ταξιδιού προσευχόταν, νήστευε και έκανε ελεημοσύνες στους φτωχούς συνταξιδιώτες του. Αυτό ενόχλησε τον λατίνο στο θρήσκευμα καπετάνιο, ο οποίος με επίμονες συζητήσεις προσπάθησε να αποδείξει ότι η ορθόδοξη πίστη είναι ψευδής και κατώτερη.

Ο Ιωάννης όμως, ήταν καλά καταρτισμένος και απέκρουσε με μεγάλη ευκολία όλα τα επιχειρήματα του πλοιάρχου, ο οποίος αντί να παραδεχθεί την ανωτερότητα της ορθόδοξης πίστης φθόνησε θανάσιμα τον Άγιο. Μόλις έφτασαν στο Ασπρόκαστρο, πόλη του Εύξεινου Πόντου, νότια της Οδησσού, ο καπετάνιος πήγε στον πασά και του είπε ότι στο καράβι είναι ένας χριστιανός από την Τραπεζούντα, ο οποίος αποφάσισε να ασπασθεί την πίστη σας, να γίνει δηλαδή μουσουλμάνος. Γεμάτος χαρά ο πασάς διέταξε να φέρουν ενώπιον του τον Ιωάννη με τιμές. Άκουσα, του είπε, ότι αποφάσισες να έλθεις στην πίστη μας. Έλα, λοιπόν, πίστεψε στη θρησκεία μας που είναι λαμπρή και δοξασμένη. Γίνε Τούρκος και θα αποκτήσεις τιμές και δόξες και πλούτη πολλά. Ο Ιωάννης σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό και είπε με δυνατή φωνή: «μη γένοιτο, Κύριέ μου, να σ' αρνηθώ ποτέ, εγώ Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θέλω να αποθάνω. Ούτε τα πλούτη σας θέλω, ούτε Τούρκος γίνομαι αλλά πιστεύω στον Κύριό μου Ιησού Χριστό, τον αληθινό Θεό».

Γεμάτος θυμό ο πασάς βλαστήμησε τον Χριστό και απείλησε τον Ιωάννη με φρικτά βασανιστήρια και πικρό θάνατο, αν δεν θελήσει να τουρκέψει. Ο μάρτυρας τότε απάντησε με σταθερότητα: **«εγώ πιστεύω και προσκυνώ τον εν Τριάδι Θεό, που διδάχθηκα από τους γονείς μου, και εκείνο που σου είπα από την αρχή, εκείνο λέω και τώρα, ότι δεν θα τουρκέψω ποτέ εις τον αιώνα και δεν θα αρνηθώ την πίστη μου, έως ότου βρίσκομαι στον νου μου. Μην αργοπορείς, αλλά κόψε, κάψε, πνίξε, δέρνε, βασάνιζε με όσα κολαστήρια και αν έχεις. Έτοιμος είμαι να τα υποφέρω μετά χαράς, για την αγάπη του Χριστού μου».** Μετά από την ομολογία του μάρτυρα άρχισαν τα βασανιστήρια. Τον χτυπούσαν αλύπτητα με

χονδρά ραβδιά γεμάτα ρόζους. Οι σάρκες του ξεκολλούσαν και τινάζονταν σε κάθε χτύπημα και το αίμα του κοκκίνισε τον τόπο. Όταν κουράστηκαν να τον δέρνουν τον έκλεισαν στη φυλακή.

Την άλλη ημέρα τον οδήγησαν πάλι στον ηγεμόνα. Το πρόσωπό του ήταν χαρούμενο και έλαμπε σαν να μη είχε υποστεί τόσα φρικτά βασανιστήρια. Ο πασάς άρχισε πάλι να τον καλοπιάνει με γλυκόλογα και να τον παροτρύνει να αρνηθεί τον Χριστό αν ήθελε να σώσει την ζωή του. Ο Άγιος με μεγάλη παρηρησία απάντησε: **«Εμένα δεν μ' ενδιαφέρει το φθαρτό μου σώμα, άλλο πράγμα μ' ενδιαφέρει, πώς θα υπομείνω με τη δύναμη του Χριστού μου όλα τα βασανιστήρια μέχρι τέλους. Ο υπομείνας εις τέλος σωθήσεται, λέει ο Χριστός. Αν επινόησες τίποτε καινούργια βάσανα κάνε μου, γιατί εκείνα που μου έκανες δεν μου φάνηκαν τίποτα.»**

Ο τύραννος, όταν άκουσε τα λόγια του Ιωάννη, διέταξε να τον δείρουν πάλι. Μετά τον έδεσαν στην ουρά ενός άγριου αλόγου και τον έσερναν στους δρόμους της πόλης. Καθώς περνούσαν από την Εβραϊκή συνοικία, οι Εβραίοι τον χτυπούσαν πετώντας εναντίον του ότι έβρισκαν. Τελικά κάποιος Εβραίος του έκοψε το κεφάλι και έτσι ο Άγιος παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό. Τότε έλυσαν το σώμα από την ουρά του αλόγου και το παράτησαν στη μέση του δρόμου. Κανένας χριστιανός δεν τολμούσε να το πάρει και να το κηδέψει. Κατά την διάρκεια της νύχτας εμφανίστηκε στήλη φωτός πάνω στο μαρτυρικό λείψανο και τρεις λευκοφόροι άνδρες έψαλαν ύμνους. Ένας Εβραίος, νομίζοντας ότι οι χριστιανοί πήγαν για να τον θάψουν, πήρε το τόξο του για να τους τοξεύσει. Το χέρι του όμως κόλλησε στο τόξο και έμεινε κολλημένο εκεί μέχρι το πρωί. Όταν ο πασάς έμαθε τα υπερφυσικά αυτά σημεία φοβήθηκε πολύ και έδωσε άδεια να τον ενταφιάσουν.

Μετά από λίγες ημέρες ο καπετάνιος, που τον συκοφάντησε, μετάνιωσε και πήγε να πάρει το λείψανο του Αγίου. Τότε ο Άγιος εμφανίστηκε στον ιερέα και του είπε: «σήκω γρήγορα και πήγαινε στην εκκλησία γιατί ήρθαν να με κλέψουν.» Ο ιερέας μαζί με άλλους χριστιανούς πήγαν και έδιωξαν τον καπετάνιο. Πήραν το μαρτυρικό λείψανο και με πολλή ευλάβεια το τοποθέτησαν στο ιερό βήμα πλησίον της Αγίας Τραπέζης. Εκεί έμεινε εβδομήντα χρόνια και έκανε πολλά θαύματα. Αργότερα τον μετέφεραν στον ναό της μητροπόλεως στην πόλη Σιοτζάβα της Ρουμανίας, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα. Πορτάζει στις 12 Ιουνίου και είναι, ένας από τους περισσότερο τιμώμενους αγίους στη Ρουμανία.

*Μαρία Παπαχρήστου
Γαίρος Παδοδόγος-Εντατικοδόγος*

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

Μέρος 2ο Ποιος φοβάται την αριστεία;

Το όνομά μας, η λέξη «άνθρωπος», ετυμολογή-

θηκε κατά καιρούς κυρίως με τις εξής επιλογές:
α. δηλώνοντας αυτόν που πορεύεται και κοιτάζει προς τα πάνω [από το «άνω» + «θρώσκω» (αναπηδώ)+ «όπωπα» (παρακείμενος του «ορώ», δηλ. βλέπω)], β. ως αυτόν που έχει την όψη ανδρός με τη σημασία και των δύο φύλων του γένους μας

[«άνδρας»+«ωψ» (γεν. ωπός)], ετυμολογία την οποία αποδέχεται σήμερα η επιστημονική κοινότητα και γ. δηλώνοντας αυτόν που μπορεί να σκέφτεται και να εξετάζει αυτά που βλέπει σε αντίθεση με τ' άλλα ζώα, δηλαδή ο «αναθρώων α όπωπε», όπως αναφέρεται στον «Κρατύλο» του Πλάτωνα, με το στόμα του Σωκράτη. Η Ιστορία έχει αποδειχθεί πως προχωρά με κάθε βήμα του ανθρώπου, ανεξαρτήτως ποιότητάς του, αλλά αλλάζει και ο άνθρωπος προοδεύει μόνον με τα βήματα εκείνα που επιβεβαιώνουν την πρώτη ετυμολογία, βήματα όχι μόνον ανάλογα της όψης του, που τον διαχωρίζει από τα υπόλοιπα ζώα, αλλά και βελτιωτικά της ύπαρξης και της κοινωνίας του.

Οι αιώνες που πέρασαν άφησαν τα ίχνη των επιτευγμάτων και των λαθών του ανθρώπινου γένους. Ωστόσο, «έχει καταστεί σαφές πως οι απατηλές ιδεολογίες, που εξασφαλίζουν «ισόπτες» διά των απαγορεύσεων και «δικαιοσύνες» χειρότερες από τις πιο εξόφθαλμες αδικίες, καλλιέργησαν θάνατο και θέρισαν ερήμωση. Οι φορείς αυτών των **πνευματικών νόσων** πάντα στην αρχή της περιπέτειάς τους έχουν για σύμμαχο την ένταση του χτικιού τους. Όμως, ο ταξιδέτης χρόνος τελικά τους τοποθετεί στα δυσώνυμα τοπία της κατασχύνης που τους αρμόζει», όπως ευστοχότατα διατυπώνει ο Παναγιώτης Λιάκος, σε άρθρο του στον κυριακάτικο τύπο. Υπό το πρίσμα αυτό, αναρωτιέμαι με λύπη μου για τους νεοέλληνες: ποια **Δικαιοσύνη** είναι αυτή που αποσιωπά την επιτυχία κάποιου συμπατριώτη και δεν αναγνωρίζει το επίτευγμά του, π.χ. με μία πενιχρή σε ουσία και βροντερή σε απουσία υποδοχή ολυμπιονικών; Ποια **Πρότυπα** «αξιοπρέπειας»(!;) επιβάλλουν τον ορισμό ανεπαρκών μετριότητων τόσο από πλευράς τυπικών προσόντων όσο και από πλευράς εμπαθούς και ελλειμματικής προσωπικότητας σε θέσεις κλειδιά για την πρόοδο και παιδεία της νέας γενιάς; Ποια **Ισότητα** σε καθεστώς δημοκρατίας δικαιολογεί την παραμέληση των συμπατριωτών με την παντελή έλλειψη υποστηρικτικών του κοινωνικού κράτους δομών για αυτούς ενώ αυτές στηρίζουν τα μέγιστα τους αλλοδαπούς συμπολίτες μας; Ποια **Ιστορία** επιτρέπει να ξεχνάμε τους αρίστους πολεμιστές του Μαραθώνα, των Θερμοπυλών και των

άλλων μνημειωδών μαχών των Περσικών Πολέμων στο όνομα μιας βολικής για τους μέτριους άναρχης μείωσης διδακτέας ύλης, λες και θα είχαμε ποτέ αυτήν την πολυτέλεια αν δεν είχαν παλέψει τότε αυτοί, όπως και κάποιοι σαν τον Κολοκοτρώνη ή τον Παύλο Μελά αιώνες αργότερα; Ποια **Ηγεσία**, που σέβεται τον εαυτό της και όσους την έφεραν στη θέση που βρίσκεται, προσβάλλει ιερά και όσια αιώνων με την απαξία πανθομολογούμενης πίστης και ροπή προς την αθεΐα, πλευρίζοντας παράλληλα τους θρησκευτικούς ταγούς για λόγους ψηφοθηρίας; Ποια **Παιδεία** αποξενώνει μελετημένα και συστηματικά το σήμερα της γλώσσας –άρα και της παράδοσης– από το παρελθόν στο όνομα μιας δήθεν πολυπολιτισμικότητας και μιας παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας; Ποια **Δημοκρατία επιβάλλει την ανυπαρξία αριστείας**, που θεωρείται πλέον ρετινιά και τολμά να εξισώνει προς τα πάνω την τεμπελιά και την απάθεια –ακόμα και την ιδεολογική στράτευση– με την προσπάθεια και την αξιοσύνη; Ποια **Πατρίδα** στιγματίζει όποιον έλληνα αγαπά και τιμά την ελληνική σημαία με φαμφάρες του τύπου «παρωχημένες και κατάλοιπα εθνικισμού και δικτατοριών οι παρελάσεις», ενώ υπεραμύνεται του δικαιώματος να φέρει τη σημαία αλλοδαπός –άριστος-μαθητής; Ποιος είναι ο **«Σεβασμός της διαφορετικότητας»**, όταν αυτός γίνεται σημαία του λαϊκισμού αλλά αποσιωπείται αν πρέπει να σεβαστούμε όποιον πασιφανώς είναι καλύτερός μας; Ποια **Αξία** επιβάλλει να «γκρεμίσουμε» ή καλύτερα να αποδομήσουμε ό,τι υπάρχει, ώστε να μπορούμε να ισχυριστούμε πως δημιουργήσαμε; **Ποιος επιτέλους φοβάται την αριστεία;**

Η απάντηση είναι μία: αυτός που έχει επίγνωση της μετριότητάς του, που δεν είναι καν χρυσή, διακατέχεται από αισθήματα κατωτερότητας και βρίσκει ευκολότερο να υποβαθμίσει τον καλύτερο από το να προσπαθήσει να αναχθεί στο επίπεδό του. Αυτός που στο όνομα των δήθεν αντιρατσιστικών αντιλήψεων λησμονεί επιμελημένα πως απαρχή αυτού του τρόπου του σκέπτεσθαι υπήρξε η ανάγκη μιας ομάδας που ένιωσε ενδεχομένως απειλούμενη από άλλες να υπερτονίσει το εγώ της με στόχο την επιβίωσή της, που θα βασιζόταν στην υψηλή της συσπείρωση και το ακμαίο ηθικό των μελών της. Γιατί η καταδίκη της αριστείας είναι αναντίρρητα μοχθηρία, είναι φθόνος, είναι ρατσισμός και μάλιστα ένας από τους πιο ύπουλους και δυσδιάκριτους ρατσισμούς, που αν δεν προκύπτει από βλακεία είναι απλά «απάνθρωπο» χαρακτηριστικό, ματαιώση και προδοσία του ίδιου του ηθικού πολιτισμού, εσχάτη εθνική προδοσία και αμιγώς συμπλεγματική συμπεριφορά. Στον Έλληνα αλλά και στον Άνθρωπο γενικά αξίζει μόνον το Ευ αγωνίζεσθαι. Κι αυτό σημαίνει πως χρειάζονται δύο πράγματα, δύο «όπλα προόδου»: ο αγώνας και η ποιότητά του, ο συναγωνισμός και η άμιλλα, ο στόχος και η προσπάθεια αλλά και η αποδοχή και η επιβράβευση του καλύτερου.

*Σοφία Αντωνιάδου
Καθηγήτρια Φιλολόγος*

ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ & ΕΥΕΞΙΑΣ

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ D

Η βιταμίνη D δημιουργείται στον ανθρώπινο οργανισμό από το φως του ήλιου. Περιέχεται όμως και σε ορισμένα τρόφιμα. Περισσότερο από το 50% του πληθυσμού της γης, έχει έλλειψη της Βιταμίνης D. Δυστυχώς το ποσοστό αυτό είναι πολύ μεγάλο και στην χώρα μας (δεν δικαιολογείται με τόση ηλιοφάνεια). Ίσως οι οδηγίες των γιατρών, για την αποφυγή της

έκθεσής μας στον ήλιο, να μας οδήγησε στο άλλο άκρο, ώστε να τον αποφύγουμε εντελώς. Το σωστό είναι να εκτιθέμεθα για 15 λεπτά ημερησίως (όχι το καταμεσήμερο) για ολόκληρο τον χρόνο. Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι η έλλειψη της βιταμίνης D, σχετίζεται με οστεοπόρωση και τις ραχίτιδες. Όμως η ανεπάρκειά της έχει συσχετισθεί και με όλα τα παρακάτω: **Κατάθλιψη, εκδήλωση πολυάριθμων αυτοάνοσων νοσημάτων, μεταξύ των οποίων θυρεοειδίτιδα, ρευματοειδής αρθρίτιδα, ψωρίαση, σκλήρυνση κατά πλάκας, λεύκη, δερματίτιδες, νόσο του Crohn, ελκώδη κολίτιδα, ακόμη και εμφάνιση πολυκυστικών ωοθηκών** αλλά και υπογονιμότητα. Η βιταμίνη D έχει χαρακτηριστεί ως αντιοξειδωτική, αντικαρκινογόνος, αντιγηραντική, και τελευταία και ως αντιπαχυντική.

Τρόφιμα που την περιέχουν είναι: **Τόνος, Σολομός, Σαρδέλες, Κρόκοι αυγών, Γάλα, Τυρί άπαχο, Μανιτάρια, Χυμός πορτοκαλιού, Δημητριακά, Βοδινό συκώτι, Μουρουνέλαιο, Σκουμπρί φρέσκο, Ρέγγα καπνιστή, Γαρίδες, Βούτυρο.**

1η ΣΥΝΤΑΓΗ: Δροσερό Γλύκισμα

ΥΛΙΚΑ: 1 κιλό γιαούρτι στραγγιστό, 1 κουτί μεγάλο γάλα ζαχαρούχο, χυμό και ζύσμα 4 λεμονιών

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Ανακατεύουμε, το βάζουμε για λίγο στο ψυγείο, και σερβίρουμε.

2η ΣΥΝΤΑΓΗ: Cheese Cake (Τσίζ Κέικ) Με ελάχιστες θερμίδες και χωρίς λιπαρή ουσία

ΥΛΙΚΑ: 3 αυγά, 3 φλιτζανάκια του καφέ αλεύρι, 1 φακελάκι μπέικιν πάουντερ, 1 βανίλια 2,5 φλιτζανάκια ζάχαρη

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Χτυπάω τα αυγά με την ζάχαρη, προσθέτω τα υπόλοιπα, και ψήνω σε δυνατή φωτιά για 15-20 λεπτά. Βγάζω από τον φούρνο και αμέσως ρίχνω χυμό από 3-4 πορτοκάλια. Καλό είναι να ψηθεί σε Pyrex, ώστε να φανεί εάν ο χυμός είναι επαρκής για να υγρανθεί το κέικ. Αφού κρυώσει, βάζω από πάνω μία κρέμα, από τυρί τύπου Φιλαδέλφεια, και κρέμα γάλακτος φυτική, ή τυρί τύπου Φιλαδέλφεια, γιαούρτι και λίγο ανθότυρο. Και πάνω από την κρέμα, μαρμελάδες της αρεσκείας σας. Φρούτα του δάσους και βύσσινο ταιριάζουν επίσης θαυμάσια.

Πόλυ Βαρτζιώτη - Γαλενιανού

Διαποδόγος

Φερρών 22, Πλ.Βικτωρίας, Αθήνα 10434

210-822.67.55, 6944.500.662

e-mail: polynartz@gmail.com

Μιχαήλης Γ. Γαλενιανός

Ασφάλειες Ζωής, Υγείας, Σύνταξης, Αυτοκινήτων,

Πυρός, Μεταφορών, Α/Κ, κλπ

Τηλ. 6944 83 83 48, 210 – 699 51 58

e-mail: m.galenianos@gmail.com

Από την πανήγυρη του Αγίου Ισιδώρου

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

❖ «Σήμερον έαρ μυρίζει και καινή κτίσις χορεύει».

Εμπρός, ας αναβώμεν εις το «**Όρος Κυρίου**» και εις τον «**Όικον του Θεού Ιακώβ**»· ας ανέλθωμεν εις το θείον και υψηλότατον «**Όρος**» και εις τον θεοτεείσιον «**Όικον**» της Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, χορεύοντες μυστικώς και πανηγυρίζοντες και ψάλλοντες μεγαλοφώνως: «**Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, ο Σωτήρ του κόσμου, και επλήρωσε τα σύμπαντα ευωδίας· χαίρετε λαοί και αγαλλιόσθε**».

Βρισκόμαστε στην δύση του έαρος, τον μήνα τον οποίο ο ναός μας αφιερώνει στον προστάτη Άγιο του, Άγιο Ισίδωρο που με το αίμα του ευλόγησε την νήσο Χίο και τους “σκίνους” του, αλλά και όλους εμάς που τον τιμούμε στο δεύτερο σπίτι του, όπου ο ίδιος μας φιλοξενεί και μας κάνει μετόχους της θείας χάριτος αναβιώνοντας το σεπτό του μαρτύριο αλλά παράλληλα εισπράττοντας την συνεχή του παρουσία και προστασία, **στον λόφο του Λυκαβηττού**.

❖ Την Δευτέρα 1 Μαΐου: Πρωτομαγιά, ημέρα κατά την ο-

ποία ο λαός μας προτιμά να βρίσκεται στην φύση, στο ναό μας τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία στο εικονοστάσιο του Χριστού, με την συμμετοχή πάρα πολλών πιστών που συνδύασαν την αργία αφενός με την πνευματική διάσταση του εκκλησιασμού και της φοβερής θείας Χάρης που εκπέμπει η Θεία Λειτουργία αλλά και ο χώρος του εικονοστασίου, αφετέρου δε με το πραγματικά ειδυλλιακό περιβάλλον που μας κάνει όλους να ξεχνούμε ότι βρισκόμαστε στο κέντρο της πρωτεύουσας. Πολύ πιστοί έφεραν στεφάνια φτιαγμένα από λουλούδια όπως ακριβώς απαιτεί το έθιμο. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας έγινε ο καθιερωμένος αγιασμός που γίνεται την 1η κάθε μήνα.

❖ Την Παρασκευή 5 Μαΐου τελέσθηκε η πανηγυρική Θεία Λειτουργία τιμώντας την εορτή της **Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ειρήνης της θαυματουργού και του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Εφραίμ Νέας Μάκρης**, στο ιερό εικονοστάσιο του Αγίου Ιούδα του Θαδδαίου. Το κατάμεστο πλήθος περίμενε μια ωραία έκπληξη, καθώς όλοι προσκύνησαν το ολοκληρωμένο πλέον και καλαισθητό εικονοστάσιο που είναι αφιερωμένο **στον Απόστολο Ιούδα τον Θαδδαίο αλλά και στον Άγιο Εφραίμ, καθώς και στην Παναγία την Ελευθερώτρια** που βρίσκεται στον πανίερο ναό της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα. Έτσι εκατέρωθεν του κεντρικού εικονοστασίου τοποθετήθηκαν όμορφα αντίγραφα των ιερών εικόνων του Αγίου Εφραίμ και της Παναγίας ολοκληρώνοντας μια επίπονη προσπάθεια που συνδύασε την προσευχή, την καλαισθησία και το μεράκι ώστε να δημιουργηθεί αυτός ο θεσπέσιος και ευλογημένος χώρος. Οι πιστοί που παρευρέθηκαν είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν ένα μικρό τμήμα του **ιερού λειψάνου της Αγίας Ειρήνης. Σε αυτό το σημείο**

αναφέρουμε ένα όραμα της ίδιας της Αγίας Ειρήνης όταν βρισκόταν σε μικρή ηλικία, και ήταν προάγγελος του μαρτυρίου της. «Μια νύχτα η Ειρήνη είδε το εξής όραμα: μπήκε στον πύργο ένα περισσότερι κρατώντας με το ράμφος του κλαδί ελιάς, το οποίο και άφησε επάνω στο τραπέζι. Επίσης, μπήκε και ένας αετός μεταφέροντας στεφάνι από άνθη, το οποίο τοποθέτησε και αυτός επάνω στο τραπέζι. Έπειτα μπήκε από άλλο παράθυρο ένας κόρακας, ο οποίος έβαλε επάνω στο τραπέζι ένα φίδι. Το πρωί που ξύπνησε απορούσε και σκεπτόταν τι άραγε να σημαίνουν αυτά που είδε. Τα διηγήθηκε λοιπόν στον γέροντα Απελλιανό και εκείνος τα ερμήνευσε ως προάγγελμα των στεφάνων της δόξας και του μαρτυρικού τέλους αυτής μετά τη βάπτισή της».

❖ Με ιδιαίτερη συγκίνηση αυτή την ημέρα της μνήμης των δύο μεγάλων μαρτύρων θυμόμαστε την περυσινή ίδια ημέρα κατά την οποία ο πνευματικός αδελφός μας, **Αρχιμανδρίτης π. Δημήτριος Καββαθάς** έλαβε τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης μετά την εις διάκονον χειροτονία του. **Ο πατήρ Δημήτριος υπηρετεί ως εφημέριος ιερέας στα Πανάγια προσκυνήματα.** Εμείς του ευχόμαστε ολόθερμα να έχει καλή διακονία στον αμπελώνα του Κυρίου και να αξιωθεί των ανώτερων επιγείων και ουρανίων αγαθών. **Θερμές ευχές** εκφράζουμε και στην κόρη του εφημερίου μας **Ειρήνη**, προσευχόμενοι όπως ο δωρεοδότης Κύριος την προικίσει με ουράνια χαρίσματα και η μητέρα μας Παναγία να την έχει πάντοτε καλυμμένη και προστατευμένη κάτω από το θείο της πέπλο.

❖ **Το Σάββατο 6 Μαΐου**, μια μεγάλη τιμή έγινε στον Ιερό μας Ναό, καθώς ο άνθρωπος που κατέχει το ύπατο πολιτειακό αξίωμα της χώρας, ο **Εξοχότατος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος** επισκέφθηκε το ναό μας με αφορμή βάπτισις, στην οποία παρευρέθηκε. Στην εκτός πρωτοκόλλου επίσκεψή του ο κ. Πρόεδρος, έδειξε όλη την απλότητα που τον διακατέχει αφού ξεναγήθηκε σε όλους τους χώρους του προσκυνήματος από τον εφημέριο μας και εξέφρασε με τον καλύτερο τρόπο, τον θαυμασμό του για τα έργα που έχουν πραγματοποιηθεί λέγοντας χαρακτηριστικά: **“ο τόπος τούτος φαντάζει σαν μια όαση στο κέντρο της Αθήνας.”** Τον ευχαριστούμε θερμά, και του ευχόμαστε να έχει καρποφόρο θητεία.

❖ **Την Κυριακή 7 Μαΐου** τελέσθηκε η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία όπου η Εκκλησία εόρτασε την **ανάμνηση του «εν ουρανώ φανέντος Σταυρού».** Η εμφάνιση αυτή έγινε στις 7 Μαΐου, κατά μια των ημερών της Πεντηκοστής. Ήταν η ώρα (βυζαντινή) τρίτη, όταν ξαφνικά στον ουρανό φάνηκε ο Τιμιος και Ζωοποιός Σταυρός, σχηματισμένος από εκθαμβωτικό φως, πάνω από το Γολγοθά, μέχρι και το όρος των Ελαιών. Το υπερφυσικό αυτό θέαμα προκάλεσε μεγάλο θαυμασμό και συγκίνηση σε όλους τους ευρισκόμενους στην Ιερουσαλήμ. Νέοι και γέροι, γυναίκες και παιδιά, όλοι μαζί, έτρεξαν στην εκκλησία και με πολλή χαρά και θερμή κατάνυξη ευχαρίστησαν και δόξασαν το Θεό, τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, που αγίασε το ξύλο του σταυρού και κατέστησε το σημείο αυτού ισχυρότατο όπλο των αγωνιζόμενων χριστιανών κατά του διαβόλου. Η Θεοσημεία

αυτή έγινε την Πεντηκοστή του 346 μ.Χ. στις 9 το πρωί στην Ιερουσαλήμ. Εφάνη φωτεινός Σταυρός εξηπλωμένος από τον Γολγοθά ως το Όρος των Ελαιών, πιο λαμπρός και από τον ήλιο. «**Σταυρός ο φύλαξ πάσης της Οικουμένης, Σταυρός η ωραιότης της Εκκλησίας, Σταυρός βασιλέων το κρατάϊωμα, Σταυρός πιστών το στήριγμα, Σταυρός αγγέλων η δόξα και των δαιμόνων το τραύμα.**»

❖ Για πρώτη φορά φέτος, καθιερώσαμε στον ιερό μας ναό να εορτάσουμε για μία ολόκληρη εβδομάδα και σύμφωνα πάντα με τις επιταγές της μυστηριακής ζωής της εκκλησίας μας, την μνήμη του μεγάλου προστάτη μας, του Αγίου Ισιδώρου του Χιοπολίτου. Έτσι καθημερινά τελέστηκαν τα πρωινά Θείες Λειτουργίες, ενώ τα απογεύματα τελούνταν ο εσπερινός και ψάλλονταν η παράκληση του Αγίου.

❖ Την Δευτέρα 8 Μαΐου, τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία τιμώντας την μνήμη του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και του Αγίου Αρσενίου του μεγάλου. Λίγο πριν το πέρας της Θείας Λειτουργίας εψάλη το ιερό μνημόσυνο μιάς αγιασμένης μορφής, του γέροντος Φιλόθεου Ζερβάκου. Ο π. Φιλόθεος Ζερβάκος γεννήθηκε τον Μάιο του 1884 στο χωριό Πάκια της επαρχίας Επιδαύρου Λιμνράς

Λακωνίας. Το κοσμικό του όνομα ήταν Κωνσταντίνος. Στις 29 Δεκεμβρίου 1907 εκάρη μοναχός λαμβάνοντας το όνομα Φιλόθεος. Το 1906 υπηρέτησε τη στρατιωτική θητεία του στο 2ο Ιππικό Σύνταγμα στην Αθήνα ως υπαξιωματικός. Συχνάζει σε ενοριακό ναό Αγίου Ελισσαίου όπου γνωρίζει τους Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη και Αλέξανδρο Μωραϊτίδη, ενώ ο Άγιος Νεκτάριος τον προτρέπει να μεταβεί στη Μονή Λογγοβάρδας για να μονάσει. Ο Φιλόθεος Ζερβάκος χειροτονήθηκε ιερέας στις 22 Απριλίου του 1912. Το 1913 προχειρίζεται σε Αρχιμανδρίτη. Το 1930 μετά τον θάνατο του ηγουμένου της Μονής Λογγοβάρδας Ιερόθεου, καθίσταται αυτός καθηγούμενος της μονής. Παρενέβη προσωπικά στον Γερμανό διοικητή των Κυκλάδων, ματαιώνοντας την εκτέλεση 125 Παρίων αιχμαλώτων, οι οποίοι συνελήφθησαν στα πλαίσια αντιποίνων όταν τον Μάιο του 1944 καταδρομείς των συμμάχων προκάλεσαν δολιοφθορά στο αεροδρόμιο του νησιού αφού απήγαγαν επτά Γερμανούς στρατιώτες και τον διοικητή του αεροδρομίου. Όταν ο ηγούμενος της μονής ζήτησε από τον Γερμανό διοικητή να μην εκτελεστούν οι συλληφθέντες εκείνος αρνήθηκε και ο π. Φιλόθεος εξέφρασε την επιθυμία να συμπεριληφθεί μεταξύ των ατόμων που προορίζονταν για εκτέλεση. Τότε ο Γερμανός διοικητής εκάμφθη. Παράλληλα επί τρία χρόνια παρέδιδε συσσίτιο σε 1500 κατοίκους. **Κοιμήθηκε στις 8 Μαΐου 1980.** Ο τάφος του βρίσκεται στο ναό του Αγίου Νεκταρίου στα βόρεια της μονής της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας στα Θαψανά της Πάρου. **Ας έχουμε την ευχή του.**

❖ Την Δευτέρα 9 Μαΐου τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη εορτή των Αγίων: **Ησαΐου του Προφήτου, Χριστοφόρου του μάρτυρος και Νικολάου του εν Βουνένιοις. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας εψάλη με συγκίνηση το ιερό μνημόσυνο της μακαριστής Ειρήνης της προσκυνήτριας εκ Χανίων Κρήτης πνευματικής μητέρας**

του πατρός Δημητρίου. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Θέρισσο Κυδωνίας και αργότερα εγκαταστάθηκε στο χωριό Μαρμαρά Κυδωνίας. Υπήρξε ασκητική και οσιακή μορφή, που διακρίθηκε για την καθαρότητα της ψυχής και της καρδιάς της, την αδιάλειπτη προσευχή και νηστεία, την αβραμιαία φιλοξενία, την μεγάλη ταπείνωση και την ανιδιοτελή αγάπη προς τον πάσχοντα συνάνθρωπό της. Η ζωή της ήταν μια διαρκής μαρτυρία προς τον Κύριο, γεμάτη από θαυμαστά γεγονότα, την άοκνη διακονία στην εκκλησία αφού κάθε μέρα άναβε τα καντήλια και στόλιζε τις εικόνες της ενορίας της (Γενέσεως της Παναγίας) ενώ η πόρτα του φτωχικού σπιτιού της ήταν πάντοτε ανοικτή για κάθε άνθρωπο γνωστό ή άγνωστο που έφθανε εκεί για να ζητήσει την προσευχή και την πνευματική βοήθεια της. Μάρτυρες πολλών θαυμαστών γεγονότων και σημείων ήταν τα πνευματικά της παιδιά και πάρα πολλοί που αξιώθηκαν στο πρόσωπο αυτής της ταπεινής γιαγιάς να γνωρίσουν τη Θεία Χάρη. Κρατούσε **τον Τίμιο Σταυρό** ο οποίος ήλθε στα άξια χέρια της με θεία επέμβαση και από τον οποίο αμέτρητες πονεμένες ψυχές έβρισκαν ίαση και παρηγοριά. **Η κοίμησή της σε ηλικία 65 ετών ήταν οσιακή**, μετά από

τρίμηνη μαρτυρική ασθένεια, ενώ την ημέρα της ταφής της και πριν την εξόδιο ακολουθία **ένα θαυμαστό γεγονός συνέβη στο σκηνώμα της μακαριστής Ειρήνης· άρχισε να ρέει από το άψυχο σώμα της ευωδιαστό μύρο για πολλές ώρες** μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων, προκαλώντας δέος και συγκίνηση σε όσους παρευρίσκονταν, κλήρο και λαό. **Ας έχουμε την ευχή**

της. Μετά το πέρας του μνημοσύνου και μέσα σε κλίμα έντονης συγκίνησης είχαμε την ευλογία και χαρά να υποδεχθούμε στον ιερό μας ναό, **τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου Ισιδώρου του Χιοπολίτου.** Με ιδιαίτερη τιμή όπως αρμόζει στον μεγαλομάρτυρα προστάτη μας ειψάλη δοξολογία και δέηση, ενώ αμέσως μετά ετέθη για προσκύνηση στους πιστούς. Το ιερό λείψανο παρέμεινε στο ναό καθόλη την εβδομάδα έως το πέρας της ιεράς πανηγύρεως μας. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελέσθηκε προς τιμή **του Αγίου Χριστοφόρου προστάτου των οδηγών, ο αγιασμός των οχημάτων.** Η πλατεία και οι δρόμοι είχαν γεμίσει από αυτοκίνητα, μοτοσικλέτες και πολλοί οδηγοί ήρθαν να πάρουν την ευλογία και την ευχή του Αγίου, ενώ ο εφημέριος μας ράντισε με τον αγιασμό όλα τα παρευρισκόμενα οχήματα.

❖ **Την Τετάρτη 10 Μαΐου,** ημέρα της Μεσοπεντηκοστής, τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία.

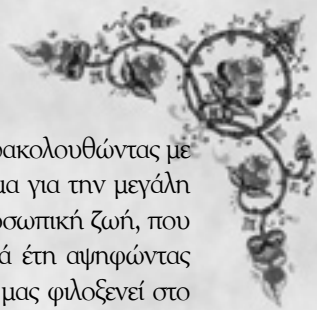
❖ **Την Πέμπτη 11 Μαΐου,** εορτή των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, των φωτιστών των Σλάβων, τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία.

❖ Επίσης κατά την **Παρασκευή 12 Μαΐου και το Σάββατο 13 Μαΐου** τελέσθηκαν Θείες Λειτουργίες.

❖ **Το Σάββατο 13 Μαΐου** το απόγευμα και με την παρουσία πλήθους πιστών, ειψάλη ο **πανηγυρικός εσπερινός** της εορτής του Αγίου μετά αρτοκλασίας.

❖ Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας, **Κυριακή 14 Μαΐου,** τελέσθηκε η **Πανηγυρική Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία** στην οποία παρευρέθηκαν και προσευχήθηκαν πλήθος προσκυ-

νητών που κατέκλεισαν τον ιερό ναό αλλά και όλο τον προαύλιο χώρο, παρακολουθώντας με κατάνυξη την Θεία Λειτουργία. Ο εφημέριος μας, μίλησε στο εκκλησίασμα για την μεγάλη μορφή του Αγίου καθώς και για την θεία επέμβαση του στην δική του προσωπική ζωή, που είχε σαν αποτέλεσμα την παραμονή του στον ναό για δεκαοκτώ συναπτά έτη αφηφώντας όλες τις δυσκολίες. Όπως ο ίδιος τόνισε είναι ο ίδιος ο Άγιος αυτός που μας φιλοξενεί στο δεύτερο σπίτι του και έχουμε την υποχρέωση να του ανταποδώσουμε την φιλοξενία. Επίσης μας μίλησε για την ιστορία του Ναού, για τους ανθρώπους που αόκνως διακονούν αυτόν, καθώς επίσης δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει όλους για την προσφορά τους στην ευόδωση όλων των έργων που συντελούνται. Στο τέλος προσφέρθηκαν σε όλους αρτίδια, αναψυκτικά, καθώς και γεύμα το οποίο ετοίμασε ο αδελφός μας μοναχός π. Ραφαήλ, ο οποίος διακονεί το μαγειρείο του πατριαρχείου Ιεροσολύμων εδώ και δύο χρόνια.

Την ίδια ημέρα στις 6 το απόγευμα τελέσθηκε το **μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου**, ακολούθησε ο μεθέορτος Αναστάσιμος Εσπερινός, ενώ μετά το πέρας αυτού έγινε η ιερά λιτάνευση της ιερής εικόνας των Αγίων Ισιδώρων αλλά και του χαριτόβρυτου λειψάνου του Αγίου, από τους έφεδρους αξιωματικούς του ελληνικού στρατού και άλλους διακονητές. Κατά την επιστροφή ειψάλη, η αρτοκλασία υπέρ υγείας των προσκυνητών και πριν η εικόνα και το λείψανο, εισέλθουν στο ναό, όλο το πλήθος πέρασε κάτω από αυτά για ευλογία. Η τόσο έντονη σε Θεία Χάρη ημέρα ολοκληρώθηκε με την **ευχαριστήριο αγρυπνία και**

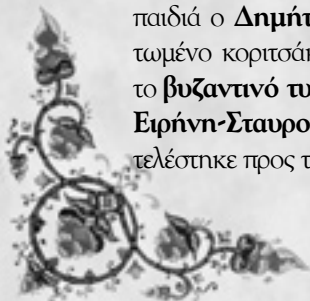

Θεία Λειτουργία προς τιμήν του προστάτη μας Αγίου μέσα στον πραγματικά κατάμεστο από προσκυνητές ναό, κλείνοντας έτσι την αυλαία της πανηγυρικής και ευχαριστιακής εβδομάδας. Θεωρούμε υποχρέωσή μας να ευχαριστήσουμε από βάθους καρδιάς όλους εκείνους που βοήθησαν για την επιτυχία της πανηγύρεως μας. Τον **Δήμο Αθηναίων** για τον σημαϊοστολισμό και την καθαριότητα του περιβάλλοντος χώρου και τους **εφέδρους καταδρομείς**, που για ακόμα μια φορά τίμησαν με την παρουσία τους την ιερά μας πανήγυρη. Θερμές ευχαριστίες επίσης εκφράζουμε στους μελωδικούς μας ιεροψάλτες, για την ιεροπρεπή απόδοση των ύμνων και όλων των **ψαλτικών μελών**, τον Χρήστο Τσαγκάρη για την προσφορά των σφολιατοειδών, άλλα και όλους επώνυμους και ανώνυμους προσκυνητές, που συνέβαλαν με τις δωρεές τους. Τέλος θερμές ευχαριστίες εκφράζουμε σε όλα τα μέλη του ναού μας, που με την αγάπη τους βοήθησαν στην επιτυχή διοργάνωση και διεξαγωγή της πανηγύρεως μας. Ιδιαίτερη μνεία κάνουμε στις κυρίες που άοκνα, αθόρυβα και με πολλή αγάπη διακονούν, φροντίζουν και στολίζουν τον ιερό μας ναό σε κάθε εορτή και πανήγυρη.

Οι Άγιοι Ισιδωροι να ευλογούν και να αγιάζουν τις οικογένειές τους.

❖ Την **Πέμπτη 18 Μαΐου** το απόγευμα δύο αγαπημένα μας παιδιά ο **Δημήτρης και η Φωτεινή Κίτνη**, βάπτισαν το χαριτωμένο κοριτσάκι τους και μάλιστα το μυστήριο τελέσθηκε κατά το **βυζαντινό τυπικό** μέσα στη Θεία Λειτουργία. Το όνομα αυτής **Ειρήνη-Σταυρούλα** και ανάδοχος της η κόρη του εφημερίου μας **Ειρήνη**. Η θεία λειτουργία τελέσθηκε προς τιμήν της νεοφωτίστου, η οποία κοινωνήσε πρώτη της φορά των Αχράντων

Μυστηρίων. Το ίδιο έκαναν η ανάδοχος και οι γονείς. Ευχόμαστε ολόθερμα στην νεοφώτιστη να είναι ευλογημένη και ο Κύριος να της χαρίζει υγεία και πρόοδο στην ζωή της. Ευχόμαστε στην ανάδοχο να είναι πάντοτε άξια.

Να σας ζήσει.

❖ **Την Παρασκευή 19 Μαΐου** τελέσθηκε **νυκτερινή Θεία Λειτουργία** επί την εορτή της ανακομιδής του Ιερού Λειψάνου του **Αγίου Νικολάου επισκόπου Μύρων της Λυκίας του Θαυματουργού.** (20 Μαΐου).

❖ **Την Κυριακή 21 Μαΐου,** του τυφλού και εορτή των **Αγίων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης,** τελέσθηκε η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία με την παρουσία πλήθους προσκυνητών αφού και η **ομοσπονδία του συλλόγου Χιωτών Σωματείων Αττικής** εόρτασε τον προστάτη της Άγιο Ισίδωρο. Τον λόγο της ημέρας σχετικά με τον βίο του Αγίου Ισιδώρου εκφώνησε εκλεκτό μέλος του συλλόγου, ενώ φιλικούς χαιρετισμούς αντάλλαξαν **ο αγαππητός πρόεδρος του συλλόγου κ. Αργύρης Κοκκινάκης και ο εφημέριος μας πατήρ Δημήτριος,** σχετικά με την σχέση που έχει αναπτυχθεί όλα αυτά τα χρόνια. Στους πιστούς προσφέρθηκαν διάφορα γλυκίσματα και η παραδοσιακή μαστίχα Χίου. **Τους ευχαριστούμε θερμά.**

❖ **Καρδιακές ευχές επ' ευκαιρίας της ονομαστικής του εορτής εκφράζουμε στον μοναχό π. Κωνσταντίνο Ηλιάδη,** ο οποίος στηρίζει πραγματικά για πολλά χρόνια το έργο του ναού μας και βρίσκεται στο πλευρό του εφημερίου μας στηρίζοντας τον με κάθε τρόπο. Του ευχόμαστε έτη πολλά και ευλογημένα, ο Κύριος να του χαρίζει υγεία και να τον σκεπάζει πάντοτε, χαρίζοντας του πλούσια πνευματικά αγαθά. **Εγκάρδιες ευχές** επίσης απευθύνουμε στην αγαπημένη μας κ. **Ελένη Καλογεροπούλου** πολύτιμη βοηθό, συνεργάτιδα και ευεργέτιδα του ναού. Ευχές και ευχαριστίες στον **Κωνσταντίνο Δημητρακόπουλο** που αρθρογραφεί στο περιοδικό μας, στον **Κωνσταντίνο Αθανασίου** που διακονεί και αυτός τον ναό μας, στον **Κωνσταντίνο Κωνσταντόπουλο** ηθοποιό και θερμό φίλο, που διακονεί, αφού σε κάθε ακολουθία είναι αυτός που κάνει την ανάγνωση των βίων των Αγίων της ημέρας με την θαυμάσια και γλαφυρή φωνή του, καθώς και στον **Κωνσταντίνο Σαββιδάκη** ηθοποιό και αγαπητό μας φίλο.

❖ **Την Τρίτη 23 Μαΐου** τελέσθηκε **Ιερά Αγρυπνία** για την **Απόδοση της εορτής του Πάσχα.** Στο τέλος της Αναστάσιμης Θείας Λειτουργίας μοιράστηκαν στους προσκυνητές αυγά, κουλουράκια και διάφορα γλυκίσματα.

❖ **Την Τετάρτη 24 Μαΐου το απόγευμα διαβάστηκε** η ενάτη ώρα του Πάσχα στο μέσον του ναού και ψάλλοντας για τελευταία φορά το **“Αναστάσεως Ημέρα...”** αποσύρθηκε η εικόνα της Αναστάσεως, και ο Εσταυρωμένος Ιησούς επανήλθε στην φυσική του θέση πάνω στον Σταυρό μέσα στο Ιερό. Ακολούθως ειμάλη η **ακολουθία του εσπερινού της εορτής της Αναλήψεως του Κυρίου.**

❖ Την Πέμπτη 25 Μαΐου τελέστηκε με λαμπρότητα η Θεία Λειτουργία επί τη μεγάλη εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου.

❖ Την Κυριακή 28 Μαΐου των Αγίων Τριακοσίων δέκα οκτώ (318) Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου, τελέσθηκε η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

Η έκτη κατά σειρά Κυριακή μετά το Άγιο Πάσχα είναι αφιερωμένη από την Εκκλησία μας στην μνήμη των 318 Αγίων Πατέρων, οι οποίοι έλαβαν μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο που συνήλθε στην Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ. Η σύνοδος συνήλθε κατά πρόσκληση του Μέγα Κωνσταντίνου κατά το εικοστό έτος της βασιλείας του και είχε διάρκεια 3,5 χρόνια. Διακριθείσες μορφές της συνόδου ήταν ο Αλέξανδρος ο Κωνσταντινουπόλεως, ο Αλέξανδρος ο Αλεξανδρείας, ο Μέγας Αθανάσιος, ο Ευστάθιος ο Αντιοχείας, ο Μακάριος ο Ιεροσολύμων, ο Παφνούτιος, ο Άγιος Σπυρίδων, ο Άγιος Νικόλαος, κ.α. **Η Α' Οικουμενική Σύνοδος καταδίκασε τον Άρειο και τον Άρειανισμό.** Διατύπωσε τους πρώτους όρους ορθού Χριστιανικού δόγματος και ιδιαίτερα τα περί του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος, τον Ιησού Χριστό, ως ομοούσιον τω Θεώ Πατρί. Ενώ συνέταξε τα πρώτα επτά άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως. "Πόλου νοητού αστέρες σελασφόροι, ακτίσιν υμών φωτίσαίτε μοι φρένας, Ξένον τον Υιόν Πατρός ουσίας λέγων, Άρειος, ήτω της Θεού δόξης ξένος." Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε **το ιερό μνημόσυνο του μακαριστού γέροντος ιερομονάχου Αντωνίου Μορφέση,** πνευματικού πατέρα του εφημερίου μας πατρός Δημητρίου. Θαυμαστά γεγονότα χαρακτήρισαν την ζωή του αγίου γέροντος Αντωνίου, κατά τα οποία αμέτρητες ψυχές έβρισκαν ίαση, ανάπαυση, παρηγοριά και λύτρωση στην αγάπη και την προσευχή του οσίου αυτού πατέρα της Εκκλησίας μας. Αξίζει να αναφέρουμε πολύ λίγα για την ενάρετη ζωή του. **Ο γέροντας Αντώνιος Μορφέσης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ιθάκη,** όπου και εκάρη μοναχός, αφού ήταν μεγάλη η φλόγα της πίστεως του αλλά και η επιθυμία του να διακονήσει την Αγία μας Εκκλησία. Ύστερα από κάποια χρόνια αναχώρησε για την Αμερική στην οποία έζησε περισσότερα από 50 χρόνια, διακονώντας την Ορθόδοξη Εκκλησία μας, το ποιμνίό της και τους ομογενείς μας, ως καλός στρατιώτης του Κυρίου. Από νεαρή ακόμα ηλικία η ζωή του πατέρα Αντωνίου ήταν πλήρης από την χάρη του Αγίου Πνεύματος, ενώ ήταν προικισμένος με πολλές αρετές και χαρίσματα «ουράνια». Με πολλή αγάπη και πίστη και πνευματικό σθένος εργαζόταν και προσευχόταν αδιαλείπτως για το ποιμνίό του και τα πνευματικά του τέκνα. Όμως πολλοί ακόμα άνθρωποι έξω και μακριά από τον χώρο της εκκλησίας μας, ακόμα και αλλοεθνείς και αλλόθρησκοι είχαν δεχθεί την ευεργεσία, την αγάπη και την παρηγοριά του γέροντος Αντωνίου, γιατί δεν έκανε ποτέ διακρίσεις ανάμεσα στους ανθρώπους τους οποίους έβλεπε όλους σαν «εικόνες» του Θεού. Στάθηκε αληθινός πατέρας και ποιμένας για όλους και οδήγησε πολλούς αλλόθρησκους στην ορθόδοξη πίστη βαπτίζοντας τους, ενώ ήταν Φάρος που εξέπεμπε το Φως του Κυρίου μας και βράχος της πίστεώς μας, σε μια χώρα με πολλούς κινδύνους, αιρέσεις και πλάνες. Ο Κύριός μας «βλέποντας» τον αγώνα και την θυσία του πατρός Αντωνίου, τον «στεφάνωσε» και μετά από επώδυνη ασθένεια μετόικησε στις ουράνιες μονές κοντά στον **«Γλυκό» του Ιησού. Ας έχουμε την ευχή του.**

*Επιμέλεια
π. Δημήτριος Καββαδάς
π. Σπυρίδων Ταλάρης*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

Πέμπτη 1 Ιουνίου	ΚΑΛΟ ΜΗΝΑ
Παρασκευή 2 Ιουνίου	Εσπερινός των ψυχών [ευλογία των κολλύβων] [7 μ.μ.]
Σάββατο 3 Ιουνίου [7.30π.μ.]	Προ της Πεντηκοστής, Ψυχοσάββατο Όρθρος & Θεία Λειτουργία [ευλογία των κολλύβων]
Κυριακή 4 Ιουνίου [7.30 π.μ.]	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ [Γονυκλισιά] Όρθρος & Θεία Λειτουργία

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Εορτάζει του Εικονοστάσιο του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος

Κυριακή 4 Ιουνίου	Πανηγυρικός Εσπερινός [7.30 μ.μ.]
Δευτέρα 5 Ιουνίου [7.30 π.μ.]	ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία *Η Θεία Λειτουργία θα τελεστεί στο Εικονοστάσιο του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος που βρίσκεται στον προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού

Κυριακή 11 Ιουνίου [7.30 π.μ.]	Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Αγίου Λουκά του Ιατρού Όρθρος & Θεία Λειτουργία
Κυριακή 18 Ιουνίου [7.30 π.μ.]	Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Άγιοι Λεόντιος, Υπάτιος & Θεόδουλος Όρθρος & Θεία Λειτουργία

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΙΣΙΔΩΡΟΙ ΣΤΑ ΕΡΤΖΙΑΝΑ ΚΥΜΑΤΑ

Κάθε Κυριακή και μεγάλες εορτές, ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία θα μεταδίδονται ζωντανά από τον ραδιοφωνικό σταθμό Athens 107.8 στα FM. Έτσι λοιπόν πέραν της αναμετάδοσης των ιερών ακολουθιών μέσω της ιστοσελίδας του ναού www.agioi-isisdoroι.gr, οι φίλοι μας μπορούν να μας ακούν και από τα ερτζιανά.
Καλή ακρόαση.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΚΡΟΑΣΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΕΣΩ ΚΙΝΗΤΟΥ

Για την ακρόαση του ραδιοφωνικού μας σταθμού από συσκευές Android και Iphone θα πρέπει να κάνετε τα εξής βήματα:

- 1) Από την συσκευή σας συνδεθείτε στο Play Store της Google ή στο App Store της Apple.
- 2) Κάντε αναζήτηση την εφαρμογή «Simple Radio by Streema» και τρέξτε την εγκατάσταση.
- 3) Ανοίξτε την εφαρμογή και στην επιλογή «Search» γράψτε «Agioi Isidoroι»
- 4) Η αναζήτηση θα βρει τον ραδιοφωνικό μας σταθμό και πατήστε ώστε να ξεκινήσει η μετάδοση.

Καλή ακρόαση

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΘΑΔΔΑΙΟΥ
Εορτάζει το Εικονοστάσιο που βρίσκεται στον προαύλιο χώρο του Ναού

Κυριακή 18 Ιουνίου **Πανηγυρικός Εσπερινός [7.30 μ.μ.]**

ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ [10 μ.μ.]

Δευτέρα 19 Ιουνίου **Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία [7.30 π.μ.]**
Εσπερινός & Παράκληση [7.30 μ.μ.]

Ευλογία των πιτών προς τιμή του Αγίου

- Κατά την διάρκεια των ιερών ακολουθιών θα τίθεται για προσκύνημα ιερό λείψανο του Αγίου Ιούδα του Θαδδαίου

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Εορτάζει στο Εικονοστάσιο του Χριστού το δεξιό κλίτος
όπου είναι αφιερωμένο στον Άγιο Ιωάννη

Παρασκευή 23 Ιουνίου **Πανηγυρικός εσπερινός [7.30 μ.μ.]**

Σάββατο 24 Ιουνίου **Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία [7.30 π.μ.]**
Αναστάσιμος εσπερινός [7.30 μ.μ.]

- Κατά την διάρκεια των ιερών ακολουθιών θα τίθεται για προσκύνημα ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου

Κυριακή 26 Ιουνίου **Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ**, Οσιομαρτ. Φεβρωνίας
[7.30 π.μ.] **Όρθρος & Θεία Λειτουργία**

Πέμπτη 29 Ιουνίου **Των Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου**
[7.30 π.μ.] **Όρθρος & Θεία Λειτουργία.**

Παρασκευή 30 Ιουνίου **Η Σύναξη των 12 Αποστόλων**
[7.30π.μ.] **Όρθρος & Θεία Λειτουργία.**

Σάββατο 1 Ιουλίου **Αγίων Αναργύρων Κοσμά & Δαμιανού**
[7.30 π.μ.] **Όρθρος & Θεία Λειτουργία**

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας www.agioi-isidoroi.gr.
Οι ιερές ακολουθίες μεταδίδονται ζωντανά από το διαδίκτυο
μέσω της ιστοσελίδας του ναού.

- Ο Ιερός Προσκυνηματικός Ναός είναι ανοικτός κάθε ημέρα.
- Κάθε Κυριακή & μεγάλες Εορτές λειτουργεί έκθεση χριστιανικών βιβλίων.
- Παραδίδονται δωρεάν μαθήματα βυζαντινής μουσικής & αγιογραφίας.
- Κάθε Κυριακή λειτουργεί Κατηχητικό.

ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΗΘΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Η ΨΥΧΗ ΜΟΝΗ ΕΙΝΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ

Μόνα τα αποκτήματα της ψυχής είναι ασφαλή και απαραβίαστα. Και είναι αυτά, η ενάρετη και αρεστή στο Θεό διαγωγή, καθώς και η γνώση και η πράξη των αγαθών έργων.

Διότι ο πλούτος είναι τυφλός οδηγός και σύμβουλος ανόητος και καταστρέφει την «αναίσθητον» ψυχήν, σ' αυτόν που κάνει κακή και μαλθακή χρήση του πλούτου.

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΦΘΑΡΤΟΣ

Πρέπει οι άνθρωποι ή να μην αποκτούν τίποτα περισσό ή εφ' όσον έχουν πρέπει να γνωρίζουν με πάσαν βεβαιότητα ότι όλα τα βιοτικά είναι εκ φύσεως φθαρτά και χάνονται εύκολα ή είναι για πέταμα και σπάζουν. Συνεπώς οφείλουν οι άνθρωποι (που τάχουν περισσά) να μην αδιαφορούν προς τα γεγονότα αυτά (προς την πραγματικότητα αυτήν).

ΥΠΟΜΟΝΗ ΣΤΟΥΣ ΣΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ

Γνωρίζετε ότι οι σωματικοί πόνοι είναι φυσική ιδιότητα του σώματος, που είναι φθαρτό και υλικό.

Πρέπει λοιπόν, η καταρτισμένη ψυχή να προβάλλει στα σωματικά πάθη ευχαρίστως καρτερία και υπομονή και να μην κατηγορεί το Θεό, ότι έκαμε το σώμα (να πονά).

Επιμέλεια

π. Χαράδαμπος Βαρβαγιάννης